

HIRDETÉSEINK

- A középiskolásokból és egyetemistákból álló katolikus Antióchia közösség egy éve működik Budaörsön, 20-nál is több lelkes taggal. Aki 16-24 év közötti, még nem házas fiatal, szereti a gitáros énekeket, szívesen beszélget kortársaival az élet nagy kérdéseiről, és csatlakozni szeretne hozzájuk, azt várják a november 17-én pénteken este kezdődő ünnepi hétvégéjükre! Kérdéseitekkel, jelentkezésetekkel keressétek Mutsy Blankát (blankamutsy@gmail.com) +36-30-278 2575. Az idősebbektől szívesen fogadnak imát, süteményt, szállást, valamint az étkeztetéshez tevőleges segítséget. Az ilyen felajánlásokkal Papp Zoltánt (pappzoli1968@gmail.com, 06-30-420 9262) kérjük keresni.
- Hétfőn ifjúsági katekézis lesz este ½ 7-kor a hittanteremben. Szeretettel várjuk a 16 és 30 év közötti fiatalokat!
- Az idei évben is szeretettel várjuk ministránsjelöltnek azokat a fiúkat, akik már voltak elsőáldozók és szeretnének az oltár körül szolgálni. Az első közös ministráns próbát kedden este 6 órától tartjuk a templomban. Jelentkezni lehet a sekrestyében, valamint FŐCZE Károly ministráns vezetőnél.
- Ugyancsak kedden este 8 órától Siloe közösségünk szentségimádást tart a templomban, melyre mindenkit szeretettel várnak.
- Szent Márton tiszteletére imádkozzuk az Árpád-kori vesperást november 10-én, pénteken délután 5 órakor, itt, a templomban. Az ünnepi imádságban részt vesznek a Zeneiskola tagjai, valamint a Budaörsi Pro Musica és Sapszon Ferenc Kórus tagjai. Szeretettel várjuk az együtt imádkozókat és érdeklődőket. Utána 6 órakor lesz az esti mise.
- Jó ízzel közvetítjük a „Pár Lépés” Közösség Őszi táncest programját, mely november 18-án lesz. Részletek a hirdetőtáblán.
- Az érdeklődők felé jelezzük, hogy a Budapest Piarista Gimnázium felvételével kapcsolatos nyílt nap programját ugyancsak a hirdetőtáblán olvashatják.
- Jövő vasárnap a ½ 11-es mise német nyelvű lesz.
- Csütörtökön a Lateráni Bazilika felszentelésére, pénteken Nagy Szent Leó pápára, míg szombaton Tours-i Szent Mártonra emlékezünk.

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

Útravaló az évközi 31. hétre
2017. november 5.

OLVASMÁNY

Malakiás próféta a fogság utáni időben élt, amikor a templomot már felépítették, és a papság megkezdte benne a szolgálatot. A papok azonban elvilágiasodtak. Nem az Isten előtti hódolat vezette szolgálatukat, s magatartásuk átragadt a népre is. A próféta arra tanít, hogy Isten népének szent jellege az erkölcsiségen kívül az őszinte hódolatban és az imádságban mutatkozik meg.

Mal 1, 14b - 2, 2b. 8-10

Én vagyok a Nagy Király – mondja a Seregek Ura –, és nevem félelmetes a népek között. Most ezt az intelmet intézem hozzátok, papok! Ha nem hallgatjátok meg, és nem szívlelitek meg, s nem dicsőítitek meg nevemet –mondja a Seregek Ura – akkor átkot küldök rátok. Ti letértetek az útról, sőt sokan elbuktak tanításotok miatt. Ti felbontottátok Lévi szövetségét – mondja a Seregek Ura. Én ezért megvetetté és alávalóvá tettelek benneteket az egész nép előtt, mert nem jártatok útjaimon, hanem a tanításban az emberek személyére voltatok tekintettel. Vajon nem egy Atyánk van-e mindannyiunknak? Vajon nem ugyanaz az Isten teremtett-e minket? Miért viselkedünk akkor egymással szemben áruló módon, megsértve atyáink szövetségét?

VÁLASZOS ZSOLTÁR 130, 1. 2. 3.

Válasz: **Őrizd meg lelkemet * a te békédben, Uram.**

SZENTLECKE

1 Tessz 2, 7b-9. 13

Az apostol saját példáját állítja a hívők elé. Ő nemcsak hirdette nekik az evangéliumot, hanem példájával megmutatta annak megvalósítását. Munkatársaival együtt senkinek sem volt terhére, saját munkájukból tartották

fenn magukat, hogy példát adjanak a nagylelkűségre és a szeretetre. Ezért tanítását úgy fogadták, mint Isten szavát.

Testvéreim! Amikor nálatok voltunk, olyan gyengéden viselkedtünk körötökben, mint a gyermekét dajkáló anya. Annyira közel álltatok szívünkhöz, hogy nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is nektek akartuk adni. Ennyire megszerettünk benneteket! Emlékezhettek, testvérek, fáradozásunkra és kemény munkánkra. Éjjelnappal dolgoztunk, hogy senkinek se legyünk a terhére. Így hirdettük nektek Isten evangéliumát. Ezért szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy amikor Isten szavát hallottátok tőlünk, nem úgy fogadtátok azt, mint emberi tanítást, hanem mint Isten szavát, amint valóban az is. Bennetek is, akik hittetek, hatékonynak fog bizonyulni.

EVANGÉLIUM

Mt 23, 1-12

Jézus arra szemelte ki apostolait, hogy majd tanítók legyenek és közvetítsék az általa hozott kinyilatkoztatást. Ezért tisztázza magatartásukat. Ne utánozzák az írástudók és farizeusok módszereit, mert ők csak elemzik a törvényt, terheket raknak másokra vele, de a maguk számára kibúvót találnak. Jézus tanítványa legyen szerény, és életével is mutassa be tanítását. A tanítást testvéri közösségben adják tovább, s utánozzák ezzel is igazi Mesterüket.

Abban az időben Jézus így beszélt a tömeghez és a tanítványokhoz:

„Mózes tanítószékében az írástudók és a farizeusok ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert tanítják ugyan, de maguk nem teszik azt. Súlyos, sőt elviselhetetlen terheket kötöznek össze és helyeznek az emberek vállára, de maguk egy ujjal sem hajlandók mozdítani rajta. Amit tesznek, azért teszik, hogy lássák őket az emberek. Szélesre szabják imaszíjukat, és köntösükön megnagyobbítják a bojtokat. Vendégségben szeretnek a főhelyekre ülni, a zsinagógában pedig az első székekbe. Elvárják, hogy az emberek köszönjenek nekik a főtereken, és hogy rabbinak, azaz mesternek szólítsák őket. Ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti Mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. De atyának se hívjatok senkit magatok közül, mert egy a ti Atyátok, a mennyei. És tanítónak se

hívassátok magatokat, hisz egy a ti tanítótok: Krisztus. Aki a legnagyobb köztetek, az legyen a többi szolgája. Aki önmagát magasztatja, azt megalázzák, és aki önmagát megalázza, azt felmagasztalják.”

Az Eucharisztia szentségi életünk középpontja

2. Bibliai alapok: az utolsó vacsora

Az izraeli étkezés-kultúrának és Jézus igehirdetésének háttérében kell értelmezni az utolsó vacsoráját is: mint életének összefoglalását és kicsúcsosodását. Küldetése az volt, hogy létével és szavával Isten feltétlen szeretetéről tanúskodjon, s így Isten Országát csírájában már valósággá tegye. Az evangéliumokban szereplő minden asztalközösség már ennek a küldetésnek volt megvalósító jele.

Az utolsó ezek közül a vacsorák közül a halál közelségétől kapja különleges súlyát: mivel az ellenállások egyre erőteljesebbek lesznek, és Jézus következetesen megy útján, küldetése bukásba vezeti őt. Minden evangelista beszél Karióti Júdásról, aki együtt van vele az asztalnál: az árulóval való lakoma-közösség a legerősebb szimbóluma a másokkal törődés és a kiszolgáltatottság, az étkezés és az élet-odaadás kapcsolatának. Az egész vacsora-cselekménnyel Jézus a tanítványok kezébe adja magát, méghozzá az önmagát ajándékozás és az önmagát kiszolgáltatás kettős értelmében. A kenyér, amelyet Jézus, mint minden zsidó családapa, a lakoma kezdetén kioszt, és a kehely, amelyet nyújt, szinte jelek a jelben, az önátadás és az önkiszolgáltatás összesűrített reálszimbólumai: „Vegyétek, ez az én testem ... Ez az én vérem”. A „test” és a „vér” nem alkotórészt jelent, hanem az egész eleven embert, miközben a „test” elsősorban a konkrét énrre, a „vér” elsősorban az életre emlékeztet, a „kiontott vér” pedig az élet odaadására.

Jézus utolsó vacsorája a közeli elárulás és a fenyegető kivégzés által nyeri el különleges intenzitását. Egyrészt búcsúvacsora: az élet összefoglalása és egyszersmind elkötelező végrendelet a tanítványok számára. Másrészt a jövőbe mutat, a remény jele a pusztulással szemben. „Mostantól nem iszom többé a szőlő terméséből addig, amíg majd az újat nem iszom veletek Atyám országában” – mondta Jézus.

/Forrás: Franz-Josef Nocke: Részletes szentségtan in Theodor Schneider (szerk.): A dogmatika kézikönyve, Vigilia Kiadó, Budapest, 2002./

